DEVRİMCİ HALKIN YOLU'NUN DEVRİMCİ METAL-SEN SENDİKASI

12 Ekim 2026

Yıldırım Koç

KAPİTALİSTLER, SENDİKA PATRONLARI AYAĞINI DENK ALSIN!

DEVRİMCİ METAL-SEN KURULDU

Devrimci Metal-Sen'in Anatüzüğün

12 Eylül 1980 darbesinden sonra DİSK ve bağlı sendikalar dışında bazı sendikalar da baskı altına alındı. İstanbul İli Emniyet ve Merkez Komutanlığı'nın İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne 10.10.1980 gün ve 57485 sayılı yazısında şöyle deniyordu: "Bağımsız çalışan Otomobil-İş, Devrimci Bank-Sen, Bağımsız Maden-İş, Devrimci Maden-İş, Bank-İş, İlerici Maden-İş, İlerici Yapı-İş, Tüm Has-İş, Tüm Maden-İş, Türk Maden-İş, Metal-Sen, Tüm Metal-İş, İlerici Tekstil, Devrimci Demir-İş, Devrimci Kimya-İş, Töbgis, Devrimci Metal-İş, Devrimci Metal-Sen, İplik-İş, Kimsan-İş, Birleşik Maden-İş, Çağdaş Maden-İş, Çağdaş Tekstil-İş, Çağdaş Lastik-İş sendikalarının ilimizdeki merkez ve şubeleri sıkıyönetim güvenlik kuvvetlerince kapıları mühürlenmek suretiyle faaliyetten men edilmiş, evrak ve mallarına el konulmuş, yöneticileri güvence altına alınmaya başlanmıştır."

Bu listede yer alan Devrimci Metal-Sen, o tarihlerde sosyalist hareket içinde çok zayıf bir örgütlenme olan Devrimci Halkın Yolu Hareketi tarafından kurulmuş, bazı küçük işyerlerinde örgütlenmiş ve 12 Eylül darbesi sonrasında, bağlı bulunduğu siyasi örgütle birlikte ortadan kalkmış bir sendikaydı.

Devrimci Metal-Sen'in Kuruluşu

Devrimci Metal-Sen'in 1979 yılı sonlarında kuruluşu, Devrimci Halkın Yolu Hareketi'nin yayımladığı *Devrimci Sendika Muhalefeti Dergisi*'nde şu şekilde duyuruluyordu:

"Metal işçileri,

"Sınıf sendikanız, Devrimci Metal Sen kuruldu.

"Artık kapitalistler metal işçilerine istedikleri gibi borularını öttüremeyecekler. Artık burjuva sendikalar türlü dalaverelerle işçilerin ellerini kollarını bağlayamayacak. Kapitalistler, burjuva sendikaları ayağını denk alsın! Metal işçilerinin tek sınıf sendikası, Devrimci Metal-Sen kuruldu.

"Metal işçileri, sınıf çıkarlarını çiğneyen, yüzünüze gülüp, arkanızdan, el altından patronla kadeh tokuşturup işçilere tuzak hazırlayan sendika patronlarının yüzlerce ihanetini gördünüz, Faşisti, sahte devrimcisi ile bu işkolundaki isimleri başka başka bütün sendikaların, özlerinin aynı olduğu açığa çıktı, çıkıyor. Fakat metal işçileri koyun postuna bürünmüş bu sinsi düşmanlara boyun eğmedi. Bu da kaderimmiş, demedi. Yıllardır, devrimci bir sendika özlemiyle dolu, sınıf sendikasına giden bir yol aradı durdu. Ona kapitalistlerin karşısında başını dik tutturacak demir gibi bir sendika gerekliydi.

"Metal işçilerinin muhalefet örgütleyerek, çeşitli şekillerde yıllardır sendika patronlarına karşı mücadelesi boşa gitmedi. Metal işçilerinin mücadelesi meyvesini verdi. İşte Devrimci Metal-Sen, metal işçilerinin özlemlerini, çıkarlarını cisimleştirdi, bugüne kadar verilen mücadelenin bir ürünü olarak kuruldu. Dolayısıyla Devrimci Metal-Sen, Metal işçilerinin kendi mücadelesinin eseridir. Bu işkolunda sınıf sendikasına duyulan şiddetli ihtiyacın, güçlü özlemin kan ve can bulmasıdır Devrimci Metal-Sen.

"Devrimci Metal-Sen'in kurucuları devrimci, sınıf bilinçli metal işçileridir. Profilo'da, Döktaş'ta, Demir Döküm'de ve bu işkolundaki çeşitli fabrikalarda kapitalistlere, her çeşit sendika patronuna karşı mücadele vermiş önder işçilerdir. Hep işçi sınıfının çıkarları için kavga vermişler, denenmiş, sınanmışlardır. Metal işçilerinin sınıf sendikası emin ellerdedir.

"Devrimci Metal-Sen bütün burjuva sendikalardan temelden farklıdır. Burjuva sendikaların amacı işçilerin ücretli kölelik düzeninde tutulması, kapitalizmin korunup yaşatılmasıdır. Bu nedenle onlar işçi sınıfının ne sınıf çıkarlarını, ne de ekonomik haklarını tutarlı bir biçimde savunamazlar. Devrimci Metal-Sen'in kılavuzu bilimsel sosyalizmdir. Amacı ücretli kölelik düzeninin yıkılması, sosyalizmin kurulmasıdır. Devrimci Metal-Sen'e bilimsel sosyalizm yol gösterdiği için, o, işçileri ekonomik hakları elde etmek için aynı zamanda özgürlüğü kazanma ve sosyalizmi kurmak için mücadeleye seferber edecektir.

"Devrimci Metal-Sen sendikal demokrasiyi tam olarak uygular. Devrimci Metal-Sen hiç kimseye, hiçbir yönetici organa imtiyaz, ayrıcalık tanımaz. O, sendika yöneticilerinin aldığı ücretin, üye işçilerinin aldığı ortalama ücreti aşmamasını kararlaştırmıştır. Anatüzüğünde de bunu hükme bağlamıştır. Eğer işçilerin

çıkarlarına ihanet edecek, çıkarlarını çiğneyecek kimseler çıkarsa sendikaya üye işçiler derhal, anında yapacakları toplantılarla işyeri temsilcilerini, şube yöneticilerini görevden alma, yenisini seçme hak ve yetkisine sahiptirler.

"Devrimci Metal-Sen'in benimsediği bir ilke de şudur: İşyerindeki işçilerin çoğunluğunun onayı olmadan toplu iş sözleşmeleri imzalanamaz, grevler kaldırılamaz. Devrimci Metal-Sen'in benimsediği bu ilkeler, burjuva sendikaların gönüllerinin istediği gibi işçilerin söz ve kararlarını çiğneyen anlayış ve kuralların tamamen zıddıdır. Ve Devrimci Metal-Sen'in benimsediği bu devrimci ilkelerle burjuva sendikacılık anlayışına ağır bir darbe indirmektedir.

"Metal işçileri,

"Sınıf sendikanız yeni kurulmuştur. Ancak geleceği parlaktır. Çünkü o sınıf bilinçli devrimci işçiler tarafından kurulmuştur, bilimsel sosyalizmi kılavuzu yapmaktadır. Ve metal işçilerinin, bütün işçi sınıfının devrimci mücadelesine dayanmaktadır. İşte onu güçlü yapan bunlardır, geleceğinin aydınlık olmasının nedeni budur. (…)

"Metal işçileri,

"Sınıf sendikanızda, Devrimci Metal-Sen'de birleşin, ona güvenin ve burjuvaziden gelen saldırılara karşı koruyun." (*Devrimci Sendika Muhalefeti*, sayı 4, 25.11.1979)

Devrimci Metal-Sen'in tüzüğünde, örgütün amacı ve ilkeleri şu şekilde belirtiliyordu:

"MADDE-3: SENDİKANIN AMACI VE İLKELERİ;

"1. Devrimci sınıf sendikası olan Devrimci Metal-Sen, sendikal demokrasiyi, tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesini titizlikle uygular, (…)

"3. Sendikanın tüm organları ve yöneticileri seçimle işbaşına gelir. Hiçbir organ ve yönetici atanma yolu ile işbaşına getirilemez. Ancak yeterli seçici üyenin bulunmadığı ve yeni örgütlenecek yerlerde sürekli şartların oluşmasına kadar geçerli olmak üzere atama yapılabilir.

"4. Grev ertelemelerine, grev yasaklarına ve grev hakkının önündeki engellere karşı, grev hakkının genişletilmesi, lokavtın kaldırılması için mücadele etmek.

"5. Sendikaya üye işçilerin çoğunluğunun onayı olmadan toplu iş sözleşmeleri imzalanamaz.

"6. Sendikaya üye işçilerin çoğunluğunun onayı olmadan grev kararı alınamaz, grevler kaldırılamaz.

"7. Ücretli olarak çalışan sendika yöneticilerinin aylık ücretleri sendikaya kayıtlı işçilerin aldığı ortalama ücretten fazla olamaz.

"8. Sendikanın amaç ve ilkelerini gerçekleştirebilmek, işçilerin kültürel seviyelerini yükseltmek, sınıfın ideolojisi ile eğitilmesini başarıyla gerçekleştirmek için gelirinin en az % 15'ini eğitim için harcar.

"9. Ücretli kölelik sisteminin son bulması, sınıfsız sömürüsüz bir toplumun kurulması için mücadele etmek. Emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve her türden gericiliğe ve burjuvaziye karşı bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini desteklemek."

Devrimci Metal-Sen Genel Başkanıyla Görüşme

Devrimci Sendika Muhalefeti Dergisi, Devrimci Metal-Sen Başkanı ile bir görüşme yaparak yayımladı:

"Devrimci Metal-Sen nasıl, hangi ihtiyacın sonucu olarak kuruldu?

"Metal işçileri diğer ülkelerde olduğu gibi işçi sınıfının en mücadeleci, siyasi olarak gelişmiş bir kesimidir. Bu nedenle kapitalistlere açıktan hizmet eden Türk Metal-İş ve faşist Çelik-iş sendikalarının niteliği daha hızlı açığa çıktı ve bu çember nispeten daha kolay kırıldı. Metal işçileri devrimci bir sendika özlemi içindeydi. Ama bu sendika nasıl olmalı, o konuda tam bir açıklık yoktu. Herkes, devrimci görülüyordu. Metal işçilerinin devrimci özlemleri o dönemde Maden-İş Sendikasına aktı. Fakat Maden-İş revizyonist, devrimci sözünü kendi niteliğini gizlemek için kullanan bir sendika idi. Revizyonist TKP bu sendikada tam bir hakimiyet kurunca, tabanda sınıf çıkarlarını az çok görebilen işçilere kadar pek çok işçiyi sendikadan işverenle anlaşıp attı.

"İşçilerin ekonomik, siyasi mücadelesini MESS'e karşı grevde, DGM'lere karşı kısmi grev gibi örneklerde görüldüğü gibi, burjuvazi, hakim sınıflar için zararsız hale getirmek için büyük bir çaba gösterdi. Tabii bunları devrimciyim, sosyalistim diyerek yapıyor, işçilerin sınıf bilinci kazanmasına engel oluyordu. Bu durumda metal işçilerinin mücadelesi büyük kayıplar verdi.

"Ama metal işçileri bunları takip ediyor, değerlendiriyor ve Maden-İş'in sınıf düşmanı olduğunu az çok kestiriyordu. Yer yer sendika patronlarına karşı kendiliğinden işçi muhalefetleri doğdu. Özellikle 1977-78 yıllarından şimdiye kadar olan, Maden-İş patronlarının işçi düşmanı oyunları işçilerin büyük kin ve öfkeleri ile karşılandı. Fakat sendika patronlarına karşı mücadelenin sınıf bilinçli sosyalist işçilerin önderliğinde olmaması mücadeleyi sonuçsuz bırakıyordu. Örneğin, birçok işyerinde işçiler sendikayı ele geçirme hevesine kapılıyordu.

Faşist tüzük hükümleri ile donatılmış sendikada, böyle bir şey olamazdı. Ve hep başarısızlıkla sonuçlandı. Bu iki yıl kadar sürdü.

"Maden-İş patronlarına karşı mücadele genellikle ekonomik taleplerle sınırlıydı. Halbuki Maden-İş'in kendini sosyalist olarak göstermesi, devrim isteyen birçok işçinin 'kötü de olsa devrimci sendikadır' düşüncesini besliyordu. Revizyonist patronlara mücadele her koldan yürütülmeden ve onların kapitalistlerin düzenin savunucuları oldukları açığa çıkarılmadan, işçiler sosyalizm silahıyla revizyonistlere vurmadan, saltanatlarını yıkmak mümkün değildir. Yıkılsa bile bu, başka burjuva sendikalara akar.

"Nitekim revizyonist Maden-İş'in itibarının sıfıra indirilmesi karşısında, çeşitli etiket taşıyan burjuva sendikalar revizyonizme karşı suçlamalarını artırdılar. Ama kendileri gibi, Maden-İş'in kapitalistlerin çıkarlarının hizmetkârı olduğunu gizleyerek bu durumdan yararlanmaya çalışıyorlardı. Örneğin reformcu Otomobil-İş, Dev Maden-İş revizyonistlerin itibardan düşmesinden yararlanmak istedi.

"Fakat artık sınıf bilinçli sosyalist işçiler metal işçilerinin, yeni bir burjuva sendikasının tuzağına düşmesine müsaade edemezlerdi. İşkolumuzda çeşitli işyerlerinde sınıf sendikasını yaratma mücadelesi vermek için kurulan Devrimci Sendika Muhalefetlerinin belli bir güç kazanması sonucu Devrimci Metal-Sen'in kurulması bir zorunluluk haline geldi.

"Bir sınıf sendikası, metal işçilerinin devrimci mücadelesini geliştirecek, ekonomik, siyasi ve sınıf çıkarları etrafında işçileri birleştirecek, işçilerin burjuva sendikalar aracılığı ile düzene, sömürüye bağlanmasından çekip çıkaracak, sosyalizm mücadelesinin bir hazırlık okulu olacak bir sendika gerekliydi. Böyle bir sendikayı kurmak biz devrimci metal işçilerine düşüyordu. Biz de Devrimci Metal-Sen'i kurarak bu şerefli görevi yerine getirdik.

"Okurlarımıza Kendinizi Tanıtır mısınız?

"Devrimci Metal-Sen Sendikası'nın başkanı olarak kendim yaklaşık 9 yıl işçi sınıfı içinde değişik işkollarında mücadeleye atıldım. Şimdi Profilo Televizyon Fabrikasında çalışıyorum. Sosyalizmin işçi sınıfının kurtuluşu olduğuna inandığım için mücadele içine girdim. Petrokimya işkolunda 76-77'de sarı sendika olan Atom İş'e, sonradan reformculaşan Petrol-İş'e karşı mücadelede yer aldım. Eczacıbaşı ilaç Fabrikasında, Atom-İş'e karşı mücadelede kapitalist Nejat Eczacıbaşı tarafından işten 17. madde ile atıldım. Türkiye işçi sınıfının en önünde giden metal işkolunda bir fabrikaya girmeden revizyonist Maden-İş Sendikasını yakından gördüm. Kısa bir süre sendikada görev aldım, fakat sosyalizme tam inancım olduğundan dolayı sendika merkezinde işçi düşmanlığına tahammül etmeyerek Maden-İş patronlarına karşı açık bir şekilde mücadeleye giriştim ve işçi düşmanlarına karşı mücadele ettiğim için sendikadan atıldım. Ben Maden-İş'te çalıştığım zamanlar Kemal Türkler, Kemal Sülker, Mehmet Ertürk hainlerini çok yakından gördüm. Onların akşamları Divan otellerinde, Maçka otellerinde burjuva bataklığına batmış, işçi paralarını yediklerini gördüğüm için, bunu sendikadaki arkadaşlara anlattığım için ve her şeyden önce işçi sınıfının bilimsel görüşü olan sosyalizme sarıldığım için, sosyalist bir kişi olduğum için sendikadan atıldım. Sonra Profilo'nun televizyon kısmına girip mücadeleyi orada sürdürmek için işbaşı yaptım. Asgari ücretten tam bir yıl çalıştım. Amacım Profilo Telra'da Maden-İş sendika patronlarına karşı mücadeleyi başlatmaktı. Bu işyerinde sınıf sendikalarının gereğini işçilere kavratmaya çalıştım, işçi düşmanlarına boyun eğmediğim için revizyonistlerden dayak yedim, ama usanmadım ve mücadelemi halen de sürdürüyorum.

"Metal işçilerinin özellikle bundan sonraki görevi onun tek sınıf sendikası olan Devrimci Metal-Sen'de birleşmeleri, onu güçlendirmeleri ve korumalarıdır. Bu görev metal işçilerinindir, çünkü sendikamız metal işçilerinin sendikasıdır. Sahipleri de metal işçileridir." (*Devrimci Sendika Muhalefeti*, sayı 4, 25.11.1979)

Devrimci Metal-Sen'in Çeşitli İşyerlerindeki Çalışması

Devrimci Sendika Muhalefeti Dergisi'nin birinci sayısında "Revizyonist Maden-İş Patronlarını Yıkıp Sınıf Sendikamızı Kuracağız" başlıklı ve "Döktas DSM" imzalı bir yazıda Döktaş işyerindeki çalışmalar şöyle anlatılıyordu:

"Döktaş DSM'nin, bir ihanet belgesi demek olan Maden-İş'in toplu sözleşme taslağını reddedip, kendi toplu sözleşme taslağını hazırlayıp işçilere sunmasından sonra Maden-İş ve öteden beri bildiğimiz işverenin has adamları alelacele saldırıya geçtiler.

"Bütün Döktaş işçisinin DSM etrafında birleşmesinden şaşkına dönen sosyal-faşistler (sayıları birkaç kişiden ibaret) ne yapacaklarını şaşırdılar. Pusulayı iyice şaşırıp yükselen DSM mücadelesini engelleyebilmeleri için Maden-İş'e kendilerinin de muhalefet yaptıklarını yayıyorlar. Yalnız amaçları DSM gibi Maden-İş'i alt edip 'başka sendika kurmak' değilmiş... Yani yöneticileri eleştiriyoruz ama (!) Maden-İş'i savunuyoruz. Aksi takdirde DSM gibi yaparsak bu bölücülük olur, diyorlar. (...)

"Bunun üzerine bütün vardiyalarda işçilerle toplandık. Meseleyi tartıştık. DSM toplu sözleşme taslağını hazırlarken, Maden-İş gibi, patron neyi verebilir, onu isteyelim temelinde taslak hazırlamadığını vurguladık. Kaldı ki bu sözleşmenin ücretli köleliği kaldırmak bir yana, sürekli artan hayat pahalılığı, enflasyon, devalüasyon karşısında süreç içinde bir hiç olarak kalacağını belirttik. (…)

"DSM taraftarı birçok devrimci işçi söz alıp konuştular. İşçilerin sorduğu sorulara cevap verdiler.

"Toplantıya gündemdeki görevlerimizin ne olduğunu net bir biçimde tespit ederek son verdik. Toplantı 3 saate yakın sürdü.

"Bütün işçi kitlelerinin YAŞASIN DSM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ, KAHROLSUN SENDİKA PATRONLARI, YAŞASIN SINIF SENDİKALARI sloganlarını haykırmasıyla, coşkun bir hava içinde dağıldık." (*Devrimci Sendika Muhalefeti*, sayı 1, 13 Eylül 1979)

Devrimci Metal-Sen'in örgütlenmesine ve toplu iş sözleşmesi yapacağına ilişkin bazı haberler de yayımlandı. Yeni Gayret Demir San. ve Tic.Ltd.Ş. işyerinde yapılacak toplu iş sözleşmesine ilişkin bir ilan vardı. (*Aydınlık*, 21.2.1980)

Daha sonraki günlerde, Devrimci Sendika Muhalefeti, Devrimci Metal-Sen'in Yeni Gayret Fabrikası'nda örgütlenme çalışmasını da şöyle aktarıyordu:

"Yeni Gayret Fabrikasında çalışan demir çekme işçileri sınıf sendikaları Devrimci Metal-Sen'e üye oldular. Yeni Gayret patronu işçilerin sendikalaştığını öğrenince önce 4 işçiyi, ardından tüm işçileri işten attı. Bunun üzerine Yeni Gayret işçileri sınıf sendikaları ile sımsıkı kenetlenmiş olarak direnişe geçtiler.

"Yeni Gayret işçilerinin Devrimci Metal-Sen'de birleşmeleri civar demir çekme işçileri üzerinde de etki yarattı.

"Patron direnişi kırmak için polis ve jandarmaya haber verdi. 8 Şubat günü polis panzerle birlikte işçilere saldırdı. 20 Devrimci Metal-Sen üyesi işçi gözaltına alındı. İşçiler 10 gün gözaltında tutuldu.

"Yeni Gayret işçileri bu saldırılardan sonra daha da bilendiler. Devrimci Metal-Sen'i patrona kabul ettirmek için mücadeleyi sürdürüyorlar." (*Devrimci Sendika Muhalefeti*, sayı 7, 25.2.1980)

İstanbul'da Silahtarağa'da Kardemir Demir Çekme ve Makine San.A.Ş. ile Demir San.A.Ş. işyerlerinde toplu iş sözleşmesi ilanı yayımlandı. (*Demokrat*, 18.7.1980) Daha sonraki günlerde, Devrimci Metal-Sen'in bu işyerinde yaşadığı sorunlar ve gerçekleştirilen eylem ele alındı:

"Devrimci Metal-Sen: Kardemir işçilerinin sendikalaşma özgürlüğü çiğnenmek isteniyor.

"İstanbul Sütlüce'de Kurulu Kardemir demir çekme isçilerinin sendikalaşma özgürlüğünün çiğnenmek istendiği ve sendikalaşma çalışmalarının engellenmesi nedeniyle işyerinde çalışan 112 işçinin 14 gün önce başlattığı direnişin sürdüğü bildirildi.

"Bağımsız Devrimci Metal-Sen tarafından yapılan açıklamada, Kardemir işçilerinin iş güvenliği olmayan, çok ilkel koşullarda, 700-800 derece sıcakta çalıştıkları, buna karşın hiçbir sosyal güvenceleri olmamalarına rağmen sendikalaşma çalışmalarının işveren tarafından engellendiği belirtilerek, 'Kardemir işçilerinin Devrimci Metal Sen'de örgütlendiğini duyan işveren önce 8 önder işçiyi işten atmış, daha sonra da hammaddeyi dışarı çıkarmıştır. Sendikalaşmayı önleyemeyeceğini anlayan işveren, 88 işçiyi daha işten attıktan 3 gün sonra da tüm işçilerin çıkışlarını vererek fabrikayı kapattığını söyledi. Ama haklılıklarının bilincinde olan Kardemir işçileri fabrika önündeki direnişlerini sürdürüyorlar. Kardemir işçileri ve Devrimci Metal-Sen tek bir vücut, tek bir yürek olup sonuna dek mücadelelerini sürdürecek ve sendikalaşma özgürlüklerini çiğnetmeyeceklerdir' denildi.

"Konuyla ilgili olarak görüşlerini açıklayan bir Kardemir işçisi, işverenin sendikalaşmayı önlemek için daha önce de iki kez aynı yöntemi kullandığını, işyerini bilinçli olarak kapattıktan sonra zarara uğramamak için tek bir işyerini iki ayrı firma gibi göstererek üretime diğerinde devam ettiğini söyleyerek sözlerini şöyle sürdürdü: 'İşveren, Arabistan'da ne zaman petrol biterse, bizde de hammadde o zaman biter' derken sendikalaşmaya gittiğimizi duyunca bu hammaddeler birden tükendi ve fabrika kapatıldı. Çalışma koşulları ilkel, zorla mesaiye bırakılıyoruz, mesai yapmayan arkadaş işten çıkartılmakla tehdit ediliyor. Ne Cumartesi, ne Pazar'ı biliyoruz. Bayram tatilimiz bile yok. Sigortalanma tam ödenmiyor. Bu koşullarda tek çözüm sendikalaşmaktır ve biz bu hakkı alana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz.'" (*Demokrat*, 26.7.1980)

Devrimci Metal-Sen, bir başka işyerinde de sorunlar yaşadı ve işverenin mallarına haciz konmasını talep etti:

"Dev Metal-Sen, sözleşmeye oturmayan işverenin mallarına ihtiyati tedbir koydurdu.

"Alibeyköy'de kurulu Yeni Gayret Demir Sanayii işyerinde, işçilerin üyesi olduğu Devrimci Metal Sendikası, sözleşme yapmamak için fabrikayı kapayan işverenin makinaları ve hammaddeleri üzerinde ihtiyati tedbir kararı alınmasını sağladı.

"İşverenin fabrikayı tasfiye etme çabaları karşısında, işçilerin üyesi olduğu Dev Metal-Sen, işverenin sendikalaşmayı önlemek için çeşitli bahanelerle işyerini kapatma yoluna gittiği, işyerini açmak için verdiği süre dolduğu halde işyerini açmayarak, üyelerin yasal haklarını ödemediği ve işverence kesilen sendika üye aidatları toplamı olan 5000 lirayı ödemediği gerekçesiyle işyerinde bulunan makine ve hammaddelerin üçüncü şahıslara geçmemesi için, Eyüp İş Mahkemesi'ne başvurarak, işverenin mallarına ihtiyati tedbir konması istendi." (*Demokrat*, 20.3.1980)

Devrimci Metal-Sen'e Baskılar

Devrimci Metal-Sen yöneticileri çeşitli baskılarla karşılaştılar:

"Dev Metal-Sen Genel Sekreteri üç haftadır gözaltında.

"Üç hafta önce gözaltına alınan Dev Metal-Sen Genel Sekreteri Hüseyin Çulha'nın hâlâ Davutpaşa Kışlasında bulunduğu bildirildi.

"Devrimci Metal İşçileri Sendikası Genel Sekreteri Hüseyin Çulha. Bir otobüs durağında beklerken yanına yaklaşan polisler, yüzünün çamurlu ve terli olmasından şüphelenerek gözaltına almışlardı. Üç haftadır gözaltında tutulan Hüseyin Çulha'nın en son Davutpaşa Kışlasında bulunduğu bildirildi." (*Aydınlık*, 15.7.1980)

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı bu konuda bir açıklama yayınladı:

"İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı'nın Açıklaması.

"İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı, gazetemizin 15 Temmuz tarihli nüshasında 6. sayfada çıkan 'Dev Metal-Sen Genel Sekreteri 3 haftadır gözaltında' başlıklı haberle ilgili olarak bir açıklama yaptı. Haberde sözü edilen Hüseyin Çulha'nın yasal süre çerçevesinde gözaltında tutulduğunu, 18 Haziran günü çıkartıldığı mahkeme tarafından tutuklanarak Davutpaşa Askeri Tutukevi'ne sevk edildiğini bildirdi." (*Aydınlık*, 16.7.1980)

12 Eylül 1980 darbesi sonrasında bu baskılar yoğunlaştı. Devrimci Metal-Sen eski genel sekreteri öldürüldü:

"14 Aralık günü görevliler tarafından evinde yapılan arama sonucunda gözaltına alınmak amacıyla götürülürken kaçmaya yeltendiği gerekçesiyle ateş edilerek yaralanan Dev Metal Sendikası eski Genel Sekreteri Yaşar Okçuoğlu önceki gün tedavi edildiği Taksim İlkyardım Hastanesi'nde ölmüştür." (*Cumhuriyet*, 27.12.1980)

Türkiye'de 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında bazı sendikacılara yapılan baskılar konusunda Federal Almanya'da yayımlanan *Devrimci İşçi Gazetesi* de şu haberi veriyordu:

"Yasa dışı bir örgüte üye oldukları gerekçesiyle, Bağımsız Metal-İş Başkanı İsmet Yılmaz, Tümaş-İş Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Dolu, Bağımsız Bank-İş Başkanı Atilla Onur, Genel Sekreteri Atilla Aksel, Mali Sekreteri Koner Doğan ve Genel Sekreter Yardımcısı Recai Varlı tutuklandı. Aralarında Maden-İş, Bank-Sen, Yeraltı Maden-İş, Devrimci Sağlık-İş sendikalarının başkanlarının da bulunduğu bazı sendika liderleri hakkında gıyabi tutuklama kararı verildi. Dev Metal-Sen Genel Sekreteri Yaşar Okçuoğlu ise işkencede katledildi. (*Devrimci İşçi*, Mart 1981)